

אליהו גולומב

עשר שנים לפטירתו

לא אותות כבוד על חזהו, ולא הרב וחנית על אדונו - ולו שם בניבורי ישראל. ובבוא היום ויסופר בדורות הבאים איך קם הפלא הזה, איך החל כוח ישראל לשוב לקרמותו. ויסופר על איש חייל, עושה מלאכה באמונה, עד תומו. שם עצמו עבד לקוממיות ישראל וחסנו. העלה עצמו על מזבתו. כליל. חן ידובר ויסופר בפרקי תולד חנו החדש על אליהו גולומב.

ז. דרור

המצביא

הוא היה מצביא בלתי מוכתר: ולא בתוקף המינוי נתקבלו פקודותיו וצייתו להן. לא עקב המרות המוסכמה נכונו ללכת אל אשר יוביל, ואף-על-פי-כן לא היתה מרות מוסמכת יותר, לא היתה ראשות בעלת תוקף גדולה מזו שלו - מרות שלה סרו ללא היסוס ופקפוק. סמכות שנתקבלה באהבה ובדביקות. מחנות אליהו הרואים בהתגוננות את הגילוי הנמרץ ביותר לעצמאות ישראל הנכספת; החשים בכוח הויתם את הכוח העברי העצמאי העומד לרשות עמם, את המופת וההגשמה של תחית העם במולדת - ראו בו את המנהיג של תנועת התקוממות העם לשחרורו הלאומי. כי הוא נשא בקרבו בפשטות ואצילות את רוח המלחמה הזו. הוא הצביר בתוך כתלי חזהו הרחב את התקווה הגדולה הקדומה-החדשה. לגאולת ישראל בארצו. הוא שפע, קרן והאציל על כל סביביו ובכל היותו את רוח האדם העברי המתחדש. את הקוממיות העברית הסותרת את נחלת הגלות, את חרפת האדם, את בזיון האומה ומעלה במקומם את גאות האנוש וגאון הלאום.

הוא שפע ויקד ברצון להעפלה, לכיבוש, למלחמה על כל-עניניו היקרים והיה מוקד אש-תמיד אשר הדליקה וצרפה אלפים ורבבות להתלכדות איתנה ומשתלהבת סביבו.

הוא היה מחוללה ומכווננה של תנועת ההגנה העברית בארץ. על פי תורתו ומשנתו להוותה זרוע-כוח נאמן למלחמת השחרור הלאומי, להוותה עצומה וחזקה, לקדשה ליעודה ולתעודתה, לחסנה בטוהר נשקה ובתום לוחמיה.

ועל כן עמד והטיף, הוכיח ונלחם בכל כוח האיתנים אשר בו, לכלליותה ואחדותה. נלחם ועמד בראש ההסתערויות מול כל מסלפי דמותה, נלחם בכל מתנכליה ומסכניה מבית ומחוץ וכמצביא מחונן צט לכל קטע חזית אשר בו נבע פרץ, אשר היוה נקודת תורפה. ובתבונתו הרבה ובלהט רוח מלחמתו נלחם וניצח.

תהי רוחו הגדולה צרורה אתנו לעד.

רב-אלוף יעקב דורי